N°. 715. 1855.

DE GRONDWET.

VERSCHIJNT
Alle dagen, behalve Zon- en Feestdagen.

ABONNEMENTSPRIJS:
Voor 's Gravenhage per 3 maanden . . . . . . *f* 4.50.
Voor de overige steden des Rijks . . . . 5.50.

VRIJDAG 14 SEPTEMBER.

UITGEVER-DIRECTEUR:
C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.
Hoofd-Correspondenten M. Schoonveld en Zoon,
Beursteeg, te Amsterdam.
Brieven franco aan het Bureau De Grondwet,
Van Hendrikstraat, n°. 259.

PRIJS DER ADVERTENTIEN:
Van één tot zes regels . . . . *f* 1.00.
Voor elken regel meer. . . . . 0.15.
Behalve de 35 cts. zegelgeld.
Aankondigingen van geboorte, huwelijk en overlijden worden geplaatst tegen betaling van *f* 1, het zegelregt daaronder begrepen.

Ingevolge art. 95 der Grondwet zal de gewone vergadering der Staten-Generaal, zittingjaar 1855—1856, op Maandag den 17 dezer, alhier worden geopend.

De beide Kamers der Staten-Generaal zullen alsdan zamengesteld zijn uit de volgende leden:

Eerste Kamer.

Jaren van aftreding.

NOORDBRABANT.

1859 Jhr. Mr. M. A. J. van der Beken Pasteel.
1856 Jhr. L. J. B. van Sasse van Ysselt.
1862 Mr. N. F. C. J. Sassen.
1856 H. P. van den Dries.
1862 F. J. T. de Bruijn.

GELDERLAND.

1859 Jhr. Mr. C. E. J. F. van Nispen van Pannerden.
1862 Jhr. H. W. baron van Aylva van Pallandt.
1856 E. W. van Dam van Isselt.
1859 Jhr. Mr. C. H. baron van Rhemen van Rhemenshuizen.
1862 Jhr. M. H. R. W. baron van Goltstein van Oldenalder.

ZUIDHOLLAND.

1856 D. Blankenheijm.
1856 O. B. 't Hooft van Benthuizen.
1862 Mr. J. A. Philipse.
1862 A. van Rijckevorsel Hzn.
1856 Mr. A. Boxman.
1859 Mr. J. S. Lotsy.
1859 A. van Weel Dzn.

NOORDHOLLAND.

1856 H. van Beeck Vollenhoven.
1859 A. F. Insinger.
1859 F. van der Oudermeulen.
1862 D. Borski.

Jaren van aftreding.

1856 J. C. van Wessem.
1862 Jhr. Mr. F. L. H. J. Bosch van Drakenstein.

ZEELAND.

1859 Jhr. Mr. M. C. Paspoort van Grijpskerke.
1862 Mr. C. van der Lek de Clercq.

UTRECHT.

1859 Jhr. Mr. J. C. Martens van Sevenhoven.
1856 Jhr. J. D. C. C. W. d'Ablaing van Giessenburg.

FRIESLAND.

1862 Jhr. G. R. G. van Swinderen.
1859 Jhr. Mr. F. J. J. van Eijsinga.
1856 Jhr. T. A. M. A. van Andringa de Kempenaer.

OVERIJSSEL.

1862 Mr. W. H. Cost Jordens.
1856 Jhr. Mr. J. A. G. baron de Vos van Steenwijk.
1859 Jhr. J. D. C. baron van Heeckeren van Wassenaer.

GRONINGEN.

1862 Mr. M. Sichterman van de Brake.
1859 Mr. J. J. Cremers.

DRENTHE.

1856 Mr. W. J. Tonckens.

LIMBURG.

1856 L. T. H. Beerenbroek.
1862 Jhr. D. L. G. M. de Villers de Pité.
1859 P. Regout.

Tweede Kamer.

Jaren van Aftreding.	Hoofdkiesdistricten.	
1856	*Groningen*,	S. Blaupot ten Cate.
1858	*Zuidhorn*,	G. Reinders.
1856	*Appingadam*,	Dr. R. Westerhoff.
1858	〃	J. F. Zijlker.
1856	*Assen*,	Mr. L. graaf van Heiden Reinestein.
1858	〃	Mr. P. van der Veen.
1856	*Leeuwarden*,	Mr. J. Dirks.
1858	〃	Mr. J. Bieruma Oosting.
1856	*Sneek*,	Mr. S. Wijbenga.
1858	〃	Mr. H. U. Huguenin.
1858	*Dokkum*,	J. T. ter Brughen Hugenholtz.
1856	*Steenwijk*,	Mr. J. van Lennep.
1858	*Zwolle*,	Mr. J. P. P. Baron van Zuijlen van Nijevelt.
1856	〃	Mr. B. W. A. E. Baron Sloet tot Oldhuis.
1858	*Almelo*,	Mr. C. M. van der Linden.
1856	〃	Dr. W. R. Baron van Hoëvell.
1856	*Deventer*,	Jhr. C. M. Storm van 's Gravesande.
1856	*Zutphen*,	W. A. Bar. Schimmelpenninck van der Oije.
1858	〃	Mr. W. H. Dullert.
1856	*Arnhem*,	Mr. W. Baron van Lijnden.
1858	〃	Mr. Æ. Baron Mackay.
1856	*Nijmegen*,	Jhr. G. E. C. K. Dommer van Poldersveldt.
1858	〃	Jhr. J. A. C. A. van Nispen van Sevenaer.
1858	*Tiel*,	Mr. J. M. de Kempenaer.
1856	*Amersfoort*,	Mr. J. F. Baron van Reede van Oudtshoorn.
1858	〃	Jhr. Mr. W. L. F. C. Ridder van Rappard.
1856	*Utrecht*,	Mr. J. K. Baron van Golstein.
1858	〃	Mr. N. P. J. Kien.
1858	*Hoorn*,	Jhr. Mr. D. v. Akerlaken.
1856	〃	Mr. P. N. Nolthenius.
1858	*Alkmaar*,	J. J. Rochussen.
1856	〃	Jhr. Mr. C. S. Foreest.

Jaren van Aftreding.	Hoofdkiesdistricten.	
1858	*Haarlem*,	Mr. J. Heemskerk Bzn.
1856	*Amsterdam*,	Mr. M. H. Godefroi.
1856	〃	S. R. van Franck.
1856	〃	H. Stolte.
1856	〃	Prof. J. Boscha.
1858	〃	J. C. Baud.
1856	*Leijden*,	Jhr. Mr. D. T. Gevers v. Endegeest.
1858	〃	P. H. Baron Taets van Amerongen.
1856	*Gouda*,	Jhr. Mr. W. M. de Brauw.
1858	〃	M. A. F. H. Hoffmann.
1858	*Delft*,	Mr. W. Wintgens.
1856	〃	C. Hoekwater.
1858	*Rotterdam*,	Mr. A. Hoynck van Papendrecht.
1856	〃	Mr. P. P. van Bosse.
1856	*'s Gravenhage*,	. . . . (*).
1858	〃	J. P. Delprat.
1858	*Dordrecht*,	Mr. P. A. Sander.
1856	〃	Mr. J. D. van der Poel.
1856	*Gorinchem*,	Jhr. Mr. P. J. Elout van Soeterwoude.
1858	*Middelburg*,	Mr. J. J. Slicher van Domburg.
1856	〃	Mr. D. van Eck.
1856	*Goes*,	Mr. J. J. van Deinse.
1858	*Zierikzee*,	Mr. S. H. Anemaet.
1858	*Breda*,	Mr. K. A. Meeussen.
1856	〃	Mr. L. D. Storm.
1858	*Tilburg*,	Mr. F. J. Jespers.
1856	〃	Mr. C. G. A. Beens.
1856	*Eindhoven*,	Mr. J. B. Bots.
1858	〃	Mr. A. A. J. Meijlink.
1856	*Maastricht*,	Mr. J. R. Thorbecke.
1858	〃	Ch. de Limpens.
1856	*Roermond*,	Mr. M. P. H. Strens.
1858	〃	Mr. P. L. de Lom de Berg.
1856	*Boxmeer*,	Mr. J. B. J. Hengst.
1858	*'s Bosch*,	Mr. J. L. A. Luyben.
1856	〃	Dr. J. H. H. de Poorter.

(*) Eene plaats vacant, die den 20sten dezer wordt aangevuld.

De Gemeenteraad van 's Gravenhage heeft besloten tot de heffing eener plaatselijke belasting op het gemaal tegen *f* 3,35 van de tarwe enz.

Onbegrijpelijk voorwaar!

De Minister van Binnenlandsche Zaken heeft een geruimen tijd geleden aan den Gemeenteraad medegedeeld geene vrijheid te vinden, om voor 's Gravenhage, krachtens art. 255 der Gemeentewet eene bijzondere wet voor te dragen. Die wet zou moeten strekken om meerdere opcenten te mogen heffen dan het anderhalfmalig bedrag van de hoofdsom van den Rijksaccijns en nu besluit men tot eene, met het getal dier opcenten gelijk staande plaatselijke belasting, waartoe evenzeer eene bijzondere wet vereischt wordt, gelijk art. 3 der wet van 13 Julij jl. dat voorschrift der Gemeentewet heeft geeerbiedigd.

Wij hadden gehoopt, dat men het gemaal had afgeschaft, op grond juist van de bijzondere omstandigheden, waarin de residentie ten opzigte der spaarkas verkeert, waarvan het kapitaal letterlijk met het brood dat aldaar verbruikt wordt, verteert een kapitaal, dat stellig nu tot nuttiger einden kon worden besteed en betere en overvloediger vruchten kon dragen.

Zoo er eenig vooruitzigt bestond, dat de *renten* der spaarkas voldoende waren, om het doel dezer instelling te bereiken, zoodat de boom zelve gespaard bleef; wij konden daarmede in zeker opzigt vrede hebben. Nu evenwel in 1854 werkelijk met *twee tonnen gouds* de bezittingen der spaarkas verminderd zijn, staat het te vreezen, dat binnen korten tijd de ingezetenen van al de voordeelen der spaarkas verstoken, te meer het knellende der plaatselijke belasting op het gemaal zullen ondervinden.

Het moge wat hard klinken, maar wij schromen niet het besluit van den Gemeenteraad op zijn minst ondoordacht te noemen. Het is nu *sauve qui peut, après nous la déluge*.

De Minister van Binnenlandsche Zaken zal, consequent blijvende, dat besluit niet ter goedkeuring aan den Koning voordragen, omdat het strijdt *en* met zijne voorloopige beschikking op het adres van September 1854 *en* met de medegedeelde bezwaren tegen de voortdurende belastingheffing van het gemaal *door de gemeenten*.

Er schijnt bij de redactie van *de Nieuwsbode* en hare medewerkers een gestadige toeleg te bestaan om in elke discussie over protestantisme en Protestanten ook de R. Katholieken te betrekken. Zoo is het weder met het ingezonden stuk in het nommer van den 8 September jl.

Als wij in het algemeen op den voorgrond stellen, „dat geen redelijk wezen zich het geloof laat opdringen, want dat het de vrucht der overtuiging is, op „eigene waarneming gegroud," dan zien wij geen de minste reden, om te twijfelen of niet elk R. Katholijk uit eigene overtuiging zich hecht aan het geloof der Kerk; want bij den geringsten twijfel daaromtrent zou de goede trouw in verdenking komen. En dat zij verre van ons in zulk eene heilige zaak kwade trouw te vermoeden. Hiermede valt het in *de Nieuwsbode* gesteld dilemna in het water.

Wij vragen verder, of de qualificatie „dat de kerkelijke liberale Protestant liberaal is in de opvatting „des Christendoms, als alleen steunende op den Bijbel," iets meer is dan een hollen klank. Niet slechts die zoogenaamde kerkelijke liberalen, maar alle Christenen beroepen zich op den Bijbel; maar die tot een Kerkgenootschap niet maar in naam gerekend wil worden te behooren, is verpligt zijne opvatting te formuleren en te verdedigen. Er is dus geen kardinaal verschil, dan dat waar het eene lid zijn formulier plaatst naast dat van zijn buurman, met dat noodlottig

gevolg, dat in de Hervormde Kerk zich bevinden zooveel hoofden zooveel zinnen. Eene verwarring, welke [illegible]lijke gevaren moet ondervinden.

Bespottelijk is de verklaring: »We kunnen moeijelijk »trouw aan formulieren of kerkleer voorwenden om te »beter te doen begrijpen, hoezeer zij in strijd met de »leer des Bijbels zijn.« Wij antwoorden, dat men in dit geval herziening tracht *langs een wettigen weg*. Tracht eerst en vooral eene overtuiging te bezitten, die onwankelbaar is maar handel dan ook opregt met u zelven.

Over het algemeen komt het ons voor, dat men zich van de beantwoording en wederlegging onzer artikels met magtspreuken heeft afgemaakt. Wij hebben daar voldoening van.

Buitenland.

ALGEMEEN OVERZIGT.

Behoeven wij het zeggen? De eenige zaak, waarmede men zich gister bezig hield was de vernieling van het zuidelijk gedeelte van Sebastopol, de ontruiming daarvan door de Russen en de bezetting door de geallieerde troepen: eene bezetting, welke veeleer vermoed dan aangekondigd werd; want de laatste depêches van het kamp der geallieerden bepalen zich tot het oogenblik, dat de Russen naar het noordelijk gedeelte getrokken waren. Volgens die depêches had er van alle kanten een ontploffing van mijnen plaats, waardoor de generaals der geallieerden de pligt werd opgelegd om hunne troepen niet in het binnenste gedeelte der verlaten stad te doen treden. Enkele groepen Engelsch-Fransche soldaten stationneerden enkel op de wallen, waarschijnlijk alvorens verder te gaan, afwachtende, dat de verschillende door de Russen opgerigte mijnen ontploft waren.

Nieuwe depêches zullen voorzeker binnen kort de bezetting der stad aankondigen, zoo de stad althans nog *bezet kan* worden; maar eerst na eenige dagen zal men de verslagen der generaals en de correspondentien kunnen ontvangen, waarin deze verschrikkelijke en bloedige gebeurtenissen vermeld worden.

Niets officieels, nog wat betreft de aan weerszijde geledene verliezen. Een Londensch dagblad schat die der Engelschen op 2000 man buiten gevecht gestelden, zoowel gewonden als dooden; dit zou weinig zijn in vergelijking bij het verlies der Franschen zoo men de deswege te Parijs in omloop zijnde geruchten kan gelooven; want men sprak daar van 7 à 8000 gewonden. Men schatte op 13 het getal generaals, die in meerdere of mindere mate gewond zijn. Het is te hopen, dat de verschillende cijfers overdreven zijn.

Wat de door de Russen geleden verliezen betreft, daaromtrent heeft men nog geenerlei aanwijzing; maar zij moeten ook zeer belangrijk zijn, en zoo zij tegen die der geallieerden opwegen, dan kan men op 25,000 man schatten het getal der buiten gevecht gestelden aan beide zijden, en zulks tengevolge der laatste stormen, welke tot de ontruiming van het zuidelijk gedeelte der stad geleid hebben. De oorlog is toch met der daad eene verschrikkelijke zaak!

Maar van het oorlogstooneel verwijderd, let men minder op de ijsselijkheden dan wel op den roem, welke de nationale eigenliefde tot voldoening versterkt.

Maandagavond heeft het kanon der Invalide te Parijs geknald om aan de bevolking de overwinning van den 8en en 9en Sept. te verkondigen en onmiddellijk hadden er in de verschillende wijken der stad schitterende illuminatien plaats. Eg dit was evenwel slechts en in zekere zin de individuele uitdrukking der gevoelens van de inwoners. Heden wordt in Notre Dame een plegtig Te Deum gezongen, om den hemel te danken voor de inneming van Sebastopol. De Keizer zal deze godsdienstoefening bijwonen. Ook zullen de staatsligchamen bij deze plegtigheid vertegenwoordigd worden. Heden avond zal er gratis toegang zijn tot de schouwburgen.

Wat de gevolgen der ontruiming van het zuidelijk gedeelte van Sebastopol door de Russen betreft: wij herhalen dat het vermetel en gewaagd zou zijn daaromtrent reeds nu een oordeel uit te spreken.

De *Globe* deelde in zijn nommer van gister een artikel mede, waarin onderzocht wordt, welke kansen op vrede de val van Sebastopol geeft. Het Engelsche blad drukt de meening uit, dat met het oog op die groote gebeurtenis, de geallieerde mogendheden meer moeten eischen dan de vier waarborgpunten.

Brieven uit Kars te Konstantinopel ontvangen loopen tot 16 Aug. en melden, dat de toestand aldaar steeds dezelfde is. De Russen hebben nog geenerlei demonstratie tegen de plaats ondernomen; maar zij blijven hij voortduring nauw geblokkeerd. De val of het behoud van Kars is thans eene quaestie van levensmiddelen geworden; indien de stad daarvan ruim voorzien is dan zal men het tot den winter kunnen uithouden.

Volgens de *Presse d'Orient* zouden de Russen in het gevecht bij Erzerum, waaromtrent wij onze lezers reeds onderhielden, vijf kapiteins en twee honderd man verloren hebben.

De binnenlandsche nieuwstijdingen van Frankrijk staan geheel op den achtergrond, ten gevolge der buitenlandsche aangelegenheden. Men meldt de in-hechtenis-neming van den heer Guinard, die een belangrijke, maar toch altijd eervolle rol heeft gespeeld, in de gebeurtenissen van 1848.

De oorzaak dezer in-hechtenis-neming is nog niet bekend. Het bevestigt zich dat Bellemare, als zijnde krankzinnig, naar Bicêtre is vervoerd.

De *Times* had reeds aangekondigd, dat de Engelsche admiraliteit een schip van 120 stukken, de *Neptunus*, naar de Oostzee had gezonden. De dagbladen van Londen voegen bij dit berigt, dat de *Neptunus* weldra gevolgd zal worden van een ander schip evenzeer van 120 stukken, de *Saint George*, en van eenige andere schepen van minder aanbelang.

Men ziet dus, dat Engeland door de ontwikkeling van eene ontzaggelijke kracht ter zee, met energie wil ondersteunen de klagten, welke zijn vertegenwoordiger, naar men zegt, bij de Napolitaansche regering heeft ingediend, ter zake van het incident met den heer Fagan.

Uit Kopenhagen wordt dd. 9 dezer gemeld, dat het comité van de 1ste Kamer met eenparigheid van stemmen zich heeft verklaard voor de invoering van de constitutie voor de geheele monarchie.

De Deensche regering heeft eene commissie benoemd om het tarief van den Sondtol te herzien. Men neemt te Berlijn deze gelegenheid waar, om Denemarken te bewegen de handelsbetrekkingen met het tolverbond te vergemakkelijken en men wil dan ook dat de inkomende regten in Denemarken eene aanzienlijke vermindering zullen ondergaan.

Wegens eene ligte ongesteldheid des Konings, zullen de Beijersche kamer eerst den 15den dezer geopend worden.

Uit Madrid wordt het gerucht, dat tusschen den hertog de Montpensier en het ministerie oneenigheid bestaan zou, voor zeer overdreven en onjuist verklaard.

Volgens de *Gaceta* zal de gedwongen leening van 137 millioen door vrijwillige inschrijvingen gedekt worden.

Een bende opstandelingen, die zich in het district van Madrid vertoond hadden, is volkomen uiteengejaagd. Te Barcelona ging alles goed.

Met de *Amerika* verneemt men nog nader, dat het definitieve resultaat der verkiezingen in Kentucky bekend was geworden. Ten koste van den burgeroorlog, van afgebrande huizen, van vermoorde burgers en meer andere schending der wetten, hebben de Know-Nothings van de tien vertegenwoordigers bij het congres zes van hunne partij weten te doen verkiezen. In den senaat van dien Staat zullen zij dertien stemmen tegen zeven hebben, welke laatsten op hunne tegenstanders uitgebragt worden; in de wetgevende vergadering bestaat hunne overwinning uit 61 vertegenwoordigers, die hunne leus toegedaan zijn, tegen 39 andersdenkenden. Ook hebben zij bij de verkiezing van een gouverneur eene meerderheid van 4000 stemmen gehad.

In Texas, waar de verkiezingen vreedzamer afgeloopen zijn, is echter juist een tegenovergesteld resultaat verkregen.

De gouverneur Pease, die de candidaat der democraten was, is met eene meerderheid van eenige duizende stemmen gekozen; terwijl er de overige verkiezingen almede ten gunste der democraten uitgevallen zijn.

In verschillende andere gedeelten der Vereenigde Staten hebben min of meer woelige vergaderingen plaats gehad. Sommigen ten gunste der zamensmelting der Know-Nothings met de Know-Somthings, republikeinen, Free-soilers enz. en verdere nuances, en anderen tegen zulk eene zamensmelting.

ENGELSCHE POST.

Een kleine locomotief, genaamd de *Alliance*, is door de regering van Leeds naar Balaklava gezonden.

— De heer Eatson, de Engelsche chirurgijn, die in de zaak van Hangoë Udd krijgsgevangen werd gemaakt, schrijft aan zijne vrienden, dat hij naar Wladimir is vervoerd en dat de autoriteiten dier stad, hoofdzakelijk de gouverneur en zijne echtgenoote, hem met vrienschapsblijken overladen en trachten zooveel mogelijk zijn pijnlijken toestand te verzachten.

FRANSCHE POST.

De begrafenis-plegtigheid van den heer Bineau, oud-Minister van Finantiën, had eergister in de kerk de la Madeleine met groote plegtigheid plaats.

Alle te Parijs aanwezige ministers, alle hoofd-ambtenaren bij het ministerie van Finantiën, de hertog van Bassano, kamerheer des Keizers, eene menigte hooge personaadjes, senateurs, afgevaardigden, staatsraden, generaals en hoofdofficieren, alsmede bankiers, woonden die plegtigheid bij. Na de dienst werd het lijk naar het kerkhof van Montmartre vervoerd, waar redevoeringen werden uitgesproken.

—Een detachement van 130 werklieden is gister naar Parijs vertrokken langs den spoorweg van Lyon om zich naar de Krim te begeven.

—Dezer dagen heeft de Commissie tot regeling van het banket, dat aan Prins Napoleon zal worden aangeboden, eene vergadering gehouden. Het is genoegzaam bepaald, dat het banket zal plaats hebben op denzelfden dag van het bal aan de inzenders van voorwerpen door de stad Parijs aan te bieden: een bal, dat in het stadhuis zal plaats hebben.

De inzenders van voorwerpen van schoone kunsten hebben zich voor dat banket vereenigd bij de inzenders van industriële voorwerpen.

—Een grijsaard van 75 jaren, de heer Louis Battu, was een der meest trouwe bezoekers van het Café Turc. Hij bezat een zeer opgeruimd humeur en zijn geestig onderhoud werd door de jongelingen zeer gezocht, die er behagen in schepten zich bij hem te bevinden. Dezer dagen vertoonde de grijsaard zich vrolijker dan ooit en daar men van de noodzakelijkheid sprak om de wereld dikwerf op eene onverwachte wijze te verlaten, zeide hij dat zijn pakje sinds lang gereed was en dat hij bereid was te vertrekken. Die woorden zeggende, werd hij een weinig bleek en bleef onbewegelijk, zonder zijn gewonen glimlach te verliezen. Men naderde hem en zag, dat hij opgehouden had te bestaan.

Binnenland.

's Gravenhage, 13 September.

Het *Staatsblad* no. 115 bevat een besluit van 8 September jl., houdende verplaatsing van het kantoor Rovert naar Goirle.

Het *Staatsblad* no. 116 bevat een besluit van den 3den September 1855, houdende verklaring, dat het St.-Joris-gasthuis te Delft behoort tot de geneeskundige gestichten, bedoeld bij de wet van den 29sten Mei 1841 (*Staatsblad* no. 20).

Z. M. heeft tot Voorzitter van de Eerste Kamer der Stat Generaal, gedurende de zitting van 1855—1856, benoemd den heer Mr. J. A. Philipse, lid dier Kamer.

Z. M. heeft tot gewoon hoogleeraar in de faculteit van spiegelende wijsbegeerte en letteren aan de hoogeschool te Utre benoemd den heer J. A. C. Rovers, thans gewoon hoogleer in dezelfde faculteit aan de hoogeschool te Groningen.

Z. M. heeft benoemd: tot burgemeester van Amerongen Leersum en Darthuizen, C. Farter, onder toekenning van eer ontslag uit zijne tegenwoordige betrekking van burgemeester v Vinkeveen en Waverveen; tot burgemeester van Veenendaal G. van der Poel; tot burgemeester van Sassenheim A. H. Meer Terwogt.

Z. M. heeft aan C. J. Loncq, gewezen griffier bij de arro dissements-regtbank te Rotterdam, ten laste van den Staat e pensioen verleend ten bedrage van *f* 2466; aan J. Bruins, gewezen kantonregter te Ommen, een pensioen ten bedrage v *f* 400 's jaars; aan Mr. W. Staats Evers, gewezen procureur generaal bij het provinciaal geregtshof in Gelderland, een pensioen van *f* 2200 's jaars; aan W. Tengenagel of Tengnage gewezen geregtsdienaar te Meppel, een pensioen van *f* 2 's jaars, en aan H. J. Janssen, gewezen hellebaardier bij h Hoog Militair Geregtshof, een pensioen ten bedrage van *f* 3 's jaars.

Z. M. heeft benoemd: tot directeur van het postkantoor Almelo, den heer W. H. Sadée, thans commies der posterijen van de 2de klasse; tot commiesen der posterijen; van de 2 klasse, den heer P. J. Wakkers, thans commies van de 3 klasse; van de 3de klasse, de heeren: W. Vinckers, M. J. Habraken en Jhr. W. E. Sandberg, thans surnumerairs bij h vak der posterijen; tot surnumerairs bij het vak der posterijen de heeren: L. R. baron Taets van Amerongen, wonende 's Gravenhage; B. L. C. van den Heuvel, wonende te Wij bij Duurstede; J. A. W. Verschoor, wonende te Gorinchem en Jhr. J. P. van Reigersberg Versluis, wonende te Middelburg.

Z. M. heeft goedgekeurd het beroep van een predikant, uitgebragt door den kerkeraad der Hervormde gemeente te Wijk onder de classis van Heusden, op H. Rietveld Creyghton, predikant te Terneuzen.

* In deze residentie zijn aangekomen en aan het hôtel *de Bellevue* afgestapt de markies Cezure Durazzo, de markies Luigi Durazzo, vergezeld van zijnen secretaris den heer E. de Dellapiano, met familie en gevolg, komende van Sardinie en sir Thomas Abac-Donald, lid van het parlement met familie, komende van Londen.

* Aanstaanden Zondag avond, bij gunstig weder, zal de heer de Wit, het groot etablissement te Scheveningen smaakvol doen verlichten en zullen tevens aldaar, door het muzijkcorps van de grenadiers en jagers verscheidene stukken worden uitgevoerd.

* Programma der uit te voeren muzijkstukken door het muzijkcorps van het 4de regement dragonders, onder directie van den heer J. G. Muller voor de Societeitstent in het Boschje, op morgen (Vrijdag) des namiddags ten 6½ ure. No. 1. Marche par van Calk; 2. Ouverture les Flibustiers par Lobe; 3. Duo de l'opéra Norma par Bellini; 4. Potpourri de l'opera la fille du regiment; 5. Dublin Valsz par Labitzky; 6. Mainzer Feuer Wehr. Galop par Stazny.

* In de vergadering van den raad der gemeente Hellevoetsluis, van den 8 dezer, is tot wethouder gekozen de heer W. Vermals.

In eene gecontinueerde vergadering van den 10 dezer is behandeld het door de commissie *ad hoc* ontworpen besluit tot heffing eener eigen belasting op het gemaal binnen deze gemeente (Hellevoetsluis) met 1 Januarij 1856 en der Verordening op de invordering derzelve. *a.* Conform het rapport der commissie besloten de belasting te heffen als volgt, op het gemaal, voor zooveel de tarwe betreft, een bedrag van *f* 1,14 van 100 pond; en bij invoer voor ongebuild tarwebrood *f* 0,01, gebuild tarwebrood *f* 1,18, ongebuild meel van tarwe *f* 1,14, gebuild meel van tarwe *f* 1,47, hard tarwebrood (scheepsbeschuit) *f* 1,30, fijne beschuit *f* 1,63 de 100 pond. *b.* De verordening op de invordering is in 36 artikelen vastgesteld.

Uit eene goede bron, vernemen wij, dat Z. M. de Koning, bij besluit van 8 Augustus jl., No. 55, aan de heeren J. J. Kortmans en A. F. de Wildt te Rotterdam, een octrooi heeft verleend voor den tijd van vijftien jaren op de uitvinding van eene nieuwe wijze, om van excrement, met bijvoeging van andere stoffen, te fabriceren een reukeloozen stalmest. (*N. R. C.*)

Door den gemeenteraad te Vlaardingen is besloten den accijns op het gemaal met een vierde te verminderen, en dien op den turf en de steenkolen af te schaffen.

Den 11en dezer is in den gemeenteraad van Gouda besloten, dat in 1856 zal worden geheven eene belasting van 15 opc. op de hoofdsom der grondbelasting op de gebouwde en 10 opc. op die der ongebouwde eigendommen, van 5, 10, 15, 20 en 25 op die der personele belasting, alsmede eene belasting op het gemaal.

Men verneemt, dat de hoogleeraar E. H. von Baumhauer te Amsterdam, ook dit jaar wederom voor handelaren en industrielen de gelegenheid openstelt, om [illegible] te erlangen of scheikundige onderzoekingen te laten doen. Van hoe veel gewigt eene inrigting als het scheikundig

laboratorium, op die wijze voor het algemeen wordt, behoeft geen betoog. (*A. C.*)

Bij den Minister van Financiën is ontvangen een coupon van *f* 1.23½, onder de letters V. R., postmerk Tilburg, tot voldoening van te min betaald successieregt ingezonden.

Volgens eene mededeeling van den 3den dezer, is door Z. M. den Koning van Zweden en Noorwegen, ten aanzien der daarbij genoemde Noorweegsche militaire stations bepaald, dat voortaan het station Horten den naam van « Carl Johans Warn » en het fort van Kaholm den naam van « Oscarsborg » zal dragen.

Vermits bij de onzijdig-verklaring der vereenigde Koningrijken van die beide sterkten onder hare oude namen is gewaagd, heeft de regering van Zweden en Noorwegen gemeend, hierop de aandacht der belanghebbenden te moeten vestigen.

In Maart ll. bevond zich hier te lande de heer Paumier, predikant te Parijs, ter inzameling van giften voor de evangelisatie in Frankrijk, welke inzameling echter, ten gevolge van den juist toen ingevallen watersnood zeer gering is geweest. Hij bezocht de schouwplaats der verwoesting en die der verzorging te Utrecht. In Frankrijk teruggekeerd gaf hij daarvan eene treffende beschrijving in het blad *l'Esperance*, met uitnoodiging tot hulpbetoon door liefdegaven aan Holland, het toevlugtsoord van Fransche bannelingen in vroegeren tijd. Schoon aller oogen en geldelijke bijdragen in Frankrijk, in die dagen vooral, naar de Krim waren heengewend en er ook zoo in Parijs als in andere Fransche steden van meerdere zijden niet onaanzienlijke sommen voor onze overstroomden werden bijeengebragt, vond desniettemin die oproeping in de *Esperance* bij 62 lezers gehoor en vormden hunne gezamenlijke bijdragen eene som van 1669 fr. 30 c., nagenoeg *f* 800 Holl., welke in Junij ll. na aftrek van eenige noodzakelijke kosten aan de algemeene commissie te Amsterdam is overgemaakt. De toezending dier verschillende giften aan de redactie is meermalen met hartelijke verklaring van deelneming gepaard gegaan. Het bedrag eener kleine collecte in eene arme landgemeente was vergezeld van de woorden: « de eenige waarde van het « schamele penningske bestaat daarin, dat het een blijk zij « van echte sympathie voor broeders, eertijds zoo edelmoedig « jegens onze voorouders en nu zelven zwaar beproefd. »

Een predikant te Nimes ontving van een voormaligen catechisant 50 francs met het bijschrift, « tot blijmoedige voldoening aan den eerpligt van dankbaarheid jegens de brave Hollanders, die van onze vaderen ook op mij is overgegaan.

Bij een der predikanten te Parijs vervoegde zich eene oude vrouw uit den minderen burgerstand. « Ofschoon zij roomsch was, zeide zij, wist zij zeer goed dat de Hollanders aan de Franschen weldadigheid hadden bewezen; en daarom, nu deze zelf in het ongeluk waren, wilde zij geven wat zij kon. » Zij gaf vijf francs.

Op eene meisjes-kostschool in Parijs werden eenige bijzonderheden omtrent de overstrooming verhaald. Het denkbeeld eener collecte werd geopperd en toegejuicht. De kinderen tastten in hare beursjes, en bragten dadelijk 75 francs bijeen.

Deze blijken van hartelijke, dankbare christelijke belangstelling in den vreemde, verdienen met blijdschap en wederkeerige genegenheid te worden opgemerkt. (*K. Ct.*)

De *Indiër* bevat weder eene reeks van berigten van Java, waaraan wij de volgende ontleenen:

I.

Wij vernemen, dat de heer Theben Terville, belast met het brengen van wijzigingen en verbeteringen in het bestaande postwezen in Indië, onlangs zijn rapport aan de regering heeft aangeboden, waarin de daartoe strekkende voorstellen zijn vervat.

II.

Eene der oorzaken, waarom de heer Cores de Vries naar Nederland is overgekomen, moet gelegen zijn in het verkrijgen eener concessie voor de ontginning van steenkolen in de Meeuwensbaai (Residentie Bantam).

III.

De heeren Buchanan & Co. te Londen hadden in 1854 aanzoek gedaan om Prinsen-eiland en Dwars-in-de-weg te mogen exploiteren, waarschijnlijk, om daar scheepswerven aan te leggen en daarentegen op Prinsen-eiland een vuurtoren op te rigten. Het verzoek is van de hand gewezen.

[En wij gelooven zeer te regt, want indien de regering die eilanden wil laten exploiteren, dan zullen er zich Nederlanders en bewoners van Ned. Indië genoeg voor laten vinden. De Red.]

IV.

De officiële *Java Courant* heeft het berigt van den brand op Menado, eerst in haar No. van den 30sten Junij medegedeeld, nadat dit berigt reeds in het *Soerabaijasch Advertentieblad* van den 23sten Junij was gevonden.

De schade wordt niet opgegeven, maar men deelt ons als *volkomen zeker* het berigt mede, dat alleen aan 's lands gelden en aan gelden van de weeskamers *f* 160,000 verloren zijn. Er was ongeveer *f* 10.000 aan zilveren munt, en dat zal misschien, gelijk het koper, in klompen teruggevonden worden; maar is de regering verantwoordt, dat de gelden van de weeskamers bewaard werden in een gebouw, dat met een dak van atap (boombladeren) voorzien was? Ontvangen nu de pupillen hun verloren geld terug?

Bij het vertrek van het berigt was bij het bestuur te Menado groot gebrek aan geld, en er zoude geld tegen rente bij particulieren moeten opgenomen worden, indien niet spoedig eene stoomboot met geld naar Java werd gezonden.

V.

Omtrent den moord van den heer Collot-d'Escury te Macassar deelt men ons nog de volgende bijzonderheden mede:

De heer Collot-d'Escury, een élève van Delft, was een zeer goedhartig en aardig mensch, maar die, men weet niet waar, het denkbeeld had ingezogen, dat de inboorlingen van Indië tot eene lagere kaste behoorden, dan de Ned. ambtenaren: een denkbeeld, waarin gedurende den tijd, dien hij op non-activiteit te Tjikadjang, het land van den heer L. doorbragt, geene verandering schijnt gekomen te zijn. Onbekend met de zeden en het karakter van den inlander, en van de wijze, om met hem om te gaan, gelijk al de élèves van Delft door den aard hunner opleiding, werd hij naar Macassar gezonden, en te Segerie geplaatst met nog een élève. Diezelfde denkbeelden schenen hem ook daar te bezielen, en hij zag er bezwaar noch gevaar in, op eene voor de inlanders voor heilig gehouden plaats twee huisjes, voor hem en den élève te bouwen. Voorstellingen daaromtrent hielpen niet; daarop volgde misnoegen, overval en moord. Collot d'Escury verdedigde zich als een held, en de élève wilde zich met hem tot het uiterste verdedigen; maar hij werd door de bevolking bedaard aangesproken en aangemaand, zich over te geven, daar hem geen leed zou geschieden. Hij gaf daaraan gehoor werd alstoen met vrouw en kinderen in eene andere woning overgebragt, van al het noodige, en moet reeds te Macassar met zijne familie ongedeerd zijn aangekomen.

Er ligt nog altijd een sluijer gespreid over de geschiedenis der ontbinding van de geologische commissie in Nederland, door het Ministerie Thorbecke in het leven geroepen.

Onderstaande missieve, ons door welwillende hand verstrekt, zal daarovor misschien eenig licht verspreiden en dienstig zijn om de zaak tot meerdere klaarheid te brengen.

Haarlem, 10 September 1855.

Sedert de ontbinding der commissie voor de geologische beschrijving en kaart van Nederland, zijn allerhande geruchten in omloop, die, genoegzaam alle, op eene verkeerde voorstelling der zaken of, op valsche berigten steunen. Dit heeft mij doen besluiten u den stand der zaken kortelijk mede te deelen; want ik moet vurig wenschen, dat die naar waarheid worde beoordeeld.

Op het eenparig verzoek van de vijf leden der commissie, is deze door den Koning ontbonden en zijn de leden eervol ontslagen. Als noodwendig gevolg daarvan, zijn de correspondenten der commissie, door den Minister van Binnenlandsche Zaken, onder dankbetuiging voor de bewezen diensten, eveneens eervol ontslagen.

De rijke verzameling van voorwerpen op het Paviljoen te Haarlem, de boeken, de uitstekende verzameling van geologische kaarten, alle stukken bij de commissie ingekomen en van haar uitgegaan, mijne geologische kladkaart, alle mijne aanteekeningen en schetsen, zijn door den Commissaris des Konings in Noordbraband van de commissie overgenomen en verzegeld.

Van dit oogenblik af, zijn alzoo de werkzaamheden der commissie gestaakt, behoudens hetgeen nog te verrigten valt, tot aanzuivering van het geldelijk beheer door haar gevoerd.

Men zal thans behooren af te wachten, welken weg de Regering zal inslaan, om het aangevangen werk voort te zetten en te voltooijen, of althans om het meest mogelijk nut te trekken uit den reeds verrigten arbeid. Zoolang daarvan niets bekend is, schijnen mij alle gevolgtrekkingen en bespiegelingen over den verderen loop der zaak ijdel en ontijdig.

De stand van het werk is zoodanig, dat dit, met een voortwerken volgens het door mij voorgestelde plan, over een paar jaren en voor de aanvankelijk daarvoor geraamde kosten, gereed had kunnen komen. De opnemingen op het veld zijn zoo ver gevorderd, dat de geologische kaart voor meer dan de helft gereed is en dat het ontbrekende, na nog twee zomers reizens kan opgemaakt worden. Met het departement van Oorlog was een overleg aanhangig, tot het zamenstellen en graveren der kaart, waarvan een gedeelte reeds op de gevorderde schaal is overgebragt en de wijze van uitvoering nagenoeg vastgesteld was. De bouwstoffen voor de beschrijving en een uitgewerkt schema liggen gereed; doch vele specialiteiten behoeven nog naauwkeurige herziening, waartoe ik den te volgen weg heb aangewezen. Onderscheidene correspondenten hebben zich ijverig bezig gehouden met het onderzoek van bijzondere onderwerpen, zoodat de kopij en de teekeningen, voor een derde deel der verhandelingen, gereed liggen voor de pers en daarvan zelfs reeds een paar platen zijn afgedrukt.

Aan dit alles is ijverig en onophoudelijk voortgewerkt, tot op het oogenblik, dat de commissie, op 24 Junij ll. haar ontslag verzocht heeft.

De redenen, die de commissie tot dit verzoek geleid hebben, liggen in het verschil van meening tusschen mijne mede-commissarissen en mij, nopens de wijze van voortzetting en voltooijing van den arbeid. Hoewel ik ongaarne zag, dat de commissie zich verbond het werk binnen een bepaalden tijd te voltooijen, zag ik de mogelijkheid in, zulk eene verbintenis gestand te doen, mits mij vrijheid wierd gelaten tot het verrigten der noodige opnemingen en de hulp der correspondenten en van andere geleerden wierd ingeroepen, op de wijze als door mij in een uitgewerkt plan was voorgesteld. De geologische beschrijving van Nederland kon, volgens mijne meening, niet worden aangevangen, voor er een aantal nog ontbrekende opnemingen gedaan en nog vele voorwerpen verzameld en bewerkt waren.

Door de ondervinding van ruim twee jaren was de overtuiging bij mij gevestigd, dat eene beraadslaging der commissie, over wetenschappelijke zaken, uiterst tijdroovend was en tot geene uitkomsten leidde. Ik zag mij daarom verpligt voor te stellen, dat de beschrijving, naar mate die gereed kwam, aan de twee overige leden der commissie zou worden medegedeeld, om schriftelijk hunne aanmerkingen en bedenkingen te geven.

Toen dit alles in den herfst van het vorige jaar ter sprake kwam, openbaarde zich een verschil van opvatting hetwelk mij bijna deed wanhopen, om de taak ooit, met mijne twee medeleden, naar eisch af te werken, al werd ook mijn plan in alle deelen gevolgd. Zoolang ik echter mogelijkheid zag, met inspanning van krachten en zelfverloochening, den arbeid te voltooijen, achtte ik mij verpligt dien niet op te geven, doch ik kon en mogt de hand niet leenen tot het ligtvaardig heenstappen over onderwerpen, waarvan de behandeling mij van groot gewigt scheen.

Er bleef toen geen uitweg over, dan den Minister met het gerezen verschil bekend te maken en zijne uitspraak in te roepen, waarbij ik eerbiedig, doch uitdrukkelijk te kennen gaf, dat ik mijn ontslag als secretaris der commissie aan den Koning zoude moeten vragen, indien de arbeid niet volgens het door mij opgemaakt ontwerp mogt worden voortgezet.

Op de voordragt van den Minister van Binnenlandsche Zaken, werd de commissie door den Koning met twee leden vermeerderd, ten einde te beproeven of de gerezen verschillen daardoor uit den weg zouden kunnen worden geruimd. Het vernieuwd onderzoek van de beraadslagingen over het werkplan, waarbij de nieuw benoemde leden de meening der meerderheid ondersteunden, kon mij niet overtuigen dat ik gedwaald had. Integendeel, werd ik meer en meer overtuigd, dat ik, door de inzigten der meerderheid te volgen, zoude medewerken tot het overhaast en hoogst gebrekkig afwerken van eene taak, waaraan ik met lust mijne krachten gewijd heb en welke ik niet, zoolang ik het verhinderen kan, aan de afkeurende beoordeeling van elk die geologische kennis bezit en waardeert, mag blootstellen.

In dezen stand van zaken, was het voorstel, om gezamenlijk ontslag te verzoeken, mij welkom, als wordende daardoor de Regering in de gelegenheid gesteld, om de geheele loop van het werk grondig te doen onderzoeken, iets hetwelk ik, in het belang der wetenschap dringend noodig acht, opdat het vele dat reeds verkregen is, ten nutte worde gebruikt en men leere kennen wat nog gedaan zou moeten worden om de volledige beschrijving der geologie van Nederland tot stand te brengen.

(*Nieuwsbode.*) W. C. H. Staring.

Op den 9den dezer is te Parijs het internationale Congres van statistiek in de zaal van het wetgevend ligchaam vergaderd. De minister van landbouw, handel en openbare werken opende de zitting.

In de eerste plaats heeft de vergadering het ontwerp van reglementen voor hare zittingen aangenomen. Vervolgens heeft zij, bij acclamatie, op voorstel van den heer d'Avila (Portugal), het voorloopig bureau, — zamengesteld uit de leden der Fransche commissie, die met de organisatie van het congres was belast geweest, — in een definitief bureau doen overgaan. De officiële afgevaardigden der gouvernementen zijn tot honoraire vice-presidenten benoemd. — Eindelijk heeft de minister-president eene openings-rede uitgesproken, waarin hij zegt, dat het Fransche gouvernement zich gehaast heeft den door Belgie geuiten wensch te verwezenlijken, en dat het zich gelukkig rekende het internationale congres van statistiek, waarvan het denkbeeld op de Tentoonstelling te Londen is opgevat, te kunnen uitnoodigen, om zijne tweede zitting te Parijs te houden, ter gelegenheid der dubbele Tentoonstelling van industrie en Schoone Kunsten, en aldus gelijktijdig met een grooten oorlog de groote aangelegenheden van den vrede te kunnen voortzetten met een vertrouwen, dat nog op den vorigen dag op schitterende wijze werd geregtvaardigd door eene hoogst belangrijke overwinning en een onverwelkbaren roem. — Hij dankte in naam des Keizers en van het land, de gouvernementen, die hunne officiële vertegenwoordigers hadden gezonden, en de natiën, die zooveele vrijwillige medewerkers hadden geleverd. Het doel van dit nationale congres, zeide de minister, is om de onderlinge vergelijking der statistieken van al de volkeren mogelijk te maken; vergelijkbaar en niet gelijk. Het verschil in taal, wetten en vooral in zeden, maakt de volstrekte eenheid onmogelijk. — Daarna toonde de minister aan, hoezeer het veld der statistiek nog uitgestrekt is, en van hoevele vraagstukken deze wetenschap de oplossing nog kan verschaffen of voorbereiden. — Na ons geleerd te hebben hoe de volken zich verrijken, leert de statistiek ons in hoeverre het mogelijk is de ellende door instellingen van voorzorg te voorkomen, of haar door de persoonlijke weldadigheid en de openbare welwillendheid te ondersteunen.

Na nog nader den uitgestrekten werkkring der statistiek te hebben opgegeven, eindigde de minister aldus: Om zulk een uitgestrekte taak te vervullen, is noch een congres, noch een geslacht voldoende. Doch op den door u met vastheid gebaanden weg zal het goede, dat door u is volbragt, bij anderen nieuwen moed en nieuwen lust opwekken. De arbeiders zullen nimmer voor dit werk ontbreken, want het heeft tot drijfveer een blijvend gevoel als de liefde tot God, namelijk de liefde tot de menschheid.

Na deze rede hebben verscheidene der officiële afgevaardigde den staat der statistieke werkzaamheden in hunne landen blootgelegd. Daarna heeft het congres zich in de afdeelingen vereenigd.

Over den val van Sebastopol schrijft de *Tijd* het volgende:

De vele en uitvoerige telegrafische depeches door generaal Pélissier, generaal Simpson en prins Gortschakoff aan hunne respectieve regeringen betreffende de groote gebeurtenis van de laatste dagen, die als een plotselinge donderslag Europa getroffen heeft, gezonden, stellen ons reeds in staat een volledig overzigt te geven van de feiten, die den val van Sebastopol vooraf zijn gegaan en vergezeld hebben.

Sedert eenige dagen, maar vooral sedert Woensdag ll., dus blijkt het, werd het vuur met vreeselijk geweld, in-

zonderheid tegen den Malakoff, door de belegeraars hervat, met dien uitslag, dat dagelijks minstens duizend man der bezetting, volgens de berigten uit de Krim aan de *Presse*, daaronder bezweken. Op den 7den Sept. Donderdag ll., schoten de Franschen twee groote schepen in de haven van Sebastopol in brand; hunne verdedigings-werken waren zoover gevorderd, dat zij de stad van den haven-kant konden bereiken. Op dienzelfden dag werd daarenboven de vesting op onderscheidene punten in brand geschoten en vernam men van uit de stad ontploffing op ontploffing van kruidmagazijnen. Den daarop volgenden dag, den 8sten September, — eene dubbel gedenkwaardige dagteekening! — werd er, des middags ten 12 ure, door de Franschen en de Engelschen storm geloopen, door de eersten tegen den Malakoff, door de anderen tegen den grooten Redan. Ook de werken der Kalefat-baai werden te gelijkertijd aangetast; 't blijkt echter niet door welke troepen. Uit den *Moniteur* is op te maken, dat de Franschen door de generaals Bosquet en Mac Mahon aangevoerd werden; generaal de Salles tastte tot twee malen toe het centrale bastion aan, doch te vergeefs. Tot zes malen toe werd het stormloopen hervat; tot zes malen toe moeten dus de aanvallers afgeslagen zijn. 't Is onzeker, hoe dikwijls zij daarbij de aangetaste werken veroverd hebben en daaruit verdreven zijn; dit evenwel weten wij, dat ten langen laatste de aanval op den Redan en de werken der Kalefat-baai niet hervat is geworden, doch dat van hunnen kant de Franschen meester bleven van den Malakoff, den sleutel van Sebastopol, en er hunne keizerlijke arenden op plantten. Dhugs schijnen zij van hunne zegepraal gebruik gemaakt te hebben, om hunne kanonnen op de stad te pointeeren, ten einde het vernielings-werk te kunnen voltooijen. Prins Gortschakoff immers, ziende hoe de Franschen zich in den Malakoff »vestigden,« besloot daarop zonder toeven het terrein te ontruimen, Sebastopol aan de overwinnaars prijs te geven en naar de noordelijke citadel de wijk te nemen. Doch vooraf gaf hij de schepen in de haven aan de vlammen prijs, deed hij alle kruid-magazijnen en al de in de stad aangelegde mijnen springen en stak hij wat nog van Sebastopol staande was gebleven in brand. Dat was eene onmeetlijke zee van vuur en vlammen, waarachter de Russen hunnen aftogt dekten: vijf honderd hunner zwaar gekwetsten moesten zij echter achter laten; vermoedelijk zullen die wel in de vlammen zijn omgekomen. Door de vuurzee, die loeide voor hunne voeten, terug gehouden, viel er voor de Franschen niet aan te denken den vijand te achterhalen, en Prins Gortschakoff kon derhalve veilig en ongestoord het noordelijk deel der stad bereiken.

Van hunnen kant hadden, overigens, de Fransche en de Engelsche kanonneerbooten, van uit de Strelitska-baai aan den aanval deelgenomen; 1200 bommen braakten zij uit op het quarantaine-bastion en op het fort Alexander; de batterijen der quarantaine, na door de Russen te zijn ontruimd, sprongen dien ten gevolge in de lucht.

De Karabelnaya en het eigenlijk Sebastopol bestaan derhalve niet meer. En zij het nu al waar wat prins Gortschakoff berigt, dat den verwinnaars niets dan »bloedige puinhoopen,« in handen zijn gevallen — wanneer men aanneemt, wat vaak van Russische zijde, wel wat onvoorzigtig, verzekerd werd, dat het in Sebastopol was dat zich de zedelijke en militaire magt van Rusland als geconcentreerd had, dan is het niet minder waar; dat door den val van Sebastopol Rusland in 't hart getroffen is en dat onder de »bloedige« en rookende »puinhoopen« dier gisteren nog zoo triomfantelijk »onverwinbaar« geheeten stad, Ruslands gloriezon is uitgedoofd.

Utrecht, 12 Sept. Door den Algemeenen Kerkeraad der Nederd. Hervormde gemeente te dezer stede is, ter vervulling van de door het emeritaat van den WelEerw. ZeerGel. heer A. Francken, ontstaande vacature, in eene op heden gehoudene vergadering opgemaakt het volgende 12tal: Ds. Schouw Sandvoort, pred. te Arnhem. Barger, pred. te Vreeland. Molenaar, pred. te Scheveningen. Felix, pred. te Heeg. Schijvliet, pred. te Bennekom. Gewin, pred. te Heemstede. Bresser, pred. te Stijen. Vinke, pred. te Leeuwarden. De Vijver, pred. te Veenendaal. Van Toorenenbergen, pred. te Barneveld. Gildemeester, pred. te Elburg, en (bij overstemming tegen Ds. Montijn, pred. te Goudriaan) Sluiter, pred. te Dordrecht.

Wij nemen met leedwezen bovenstaand 12tal op, omdat daaruit alweder blijkt, hoe onze kerkeraad een weg tracht in te slaan, welke niet dan tot groote verdeeldheid en nadeel voor de gemeente kan uitloopen. Het ware te wenschen, dat de synode toch eens den knoop doorhakte, door de gemeente te doen kiezen wie zij tot herders wenscht, en dus die verkiezing in vele plaatsen uit handen eener anti-nationale club te nemen. (*Utr. Ct.*)

's Hertogenbosch, 11 Sept. Onze belangstelling voor het instituut van Doofstommen te St. Michiels-Gestel dat onder toevoorzigt staat van den aartsbisschop van Utrecht dezer dagen meer en meer opgewekt zijnde, zoo wandelde wij gisteren eens derwaarts, en vonden bewaarheid datgene wat men ons daarvan had verzekerd.

Wij troffen daar een negentigtal doofstomme kweekelingen aan, meest allen uit den geringen stand. Onder dezen bevonden er zich die met gelukkige zielsvermogen en ware leergierigheid begaafd, hunne onderwijzers, door de vorderingen, welke zij maken, tot genoegen strekken, en ook eenige, — wij moeten het met leedwezen zeggen — die, zelfs met den besten ijver, het beoogde doel nooit volkomen zullen bereiken. Dat gedeelte der kweekelingen, dat nog maar korten tijd in het instituut aanwezig is, was [illegible] met de beteekenis der gemakkelijkste zelfstandige [illegible] worden te leeren, en doet den bezoeker zien, hoe [illegible] wordt begonnen. Zij, die eenigzins gevorderd [illegible] hunne gedachten wel in kleine, maar [illegible] uitdrukken. De hoogste klasse gaf proeven van kennis van taal en godsdienst, van rekenkunde gewijde geschiedenis enz.

Het instituut bevat ruime en luchtige les- en speelkamers, eet- en slaapzalen, wijders eene boekdrukkerij, eene kleermakerij en schoenmakerij voor de jongens. De meisjes oefenen zich in het naaijen, breijen en andere vrouwelijke handwerken. Op het gelaat van allen, dit is ons zeer aangenaam te vermelden, ligt eene vrolijke stemming, eene zigtbare tevredenheid.

Dit laatste trof ons bijzonder, en verhoogde in ons zeer de opleiding aan die ongelukkige natuurgenooten gegeven. (*Arnh. Ct.*)

Ingezonden Stukken.

Eindhoven, den 11 September 1855.

Aan de Redactie van het dagblad *de Grondwet*

In uw geacht blad van den 29 Augustus, vond ik een artikel uit *'s Bosch*, opgenomen uit de *Arnhemsche Courant*, waarin ik tot mijne verbazing een treurig tafereel zag opgehangen over den benarden toestand van het *Eindhovensch kanaal*.

Niet kunnende gelooven, dat er bij ons gemeentebestuur eene soortgelijke achteloosheid zoude kunnen plaats hebben, als bij dat artikel wordt opgegeven, èn als voorstander van — èn financiëel belanghebbende in dat kanaal, nam ik mij dadelijk voor, die zaak eens naauwkeurig te onderzoeken; doch tot mijne verwondering, vernam ik weldra, dat dit artikel slechts met eenige omzetting en uitbreiding was overgenomen uit het verslag door Gedeputeerde Staten dezer Provincie in de jongste zomervergadering over den toestand der Provincie aan de Provinciale Staten gedaan, en nu durfde ik naauwelijks meer aan de echtheid van het in dat artikel medegedeelde twijfelen, niet kunnende vermoeden dat de spreuk der ouden *»niemand zonder gehoord te zijn veroordeelen«* door Gedeputeerde Staten uit het oog zoude zijn verloren.

Daar ik evenwel wist, hoedanig de bouwstoffen tot zulke verslagen worden bijeengezameld, (*men denke aan het pianofabriek in Zeeland*:) zoo wilde ik mij persoonlijk van de al of niet juistheid van het in het verslag medegedeelde overtuigen.

Ik deed tot dat einde eene wandeling langs het kanaal en bevond weldra, dat de daarover ingezonden rapporten, waaruit zeker het bedoeld gedeelte van het provinciaal verslag is getrokken, zoo al niet van groote partijdigheid getuigen, dan ten minste toch in vele opzigten overdreven bezwaren en zelfs sommige onwaarheden bevatten; daar ik op deze mijne wandeling de dijken in behoorlijke orde, de dekken der bruggen gedeeltelijk vernieuwd, de leuningen der bruggen behoorlijk geteerd en de stoepen der bruggen in voldoende orde [illegible] bevonden [illegible]

Almede wordt in dat artikel, in navolging van het verslag van Gedep. Staten, gezegd, dat door het gemeentebestuur niets wordt gedaan om den ellendigen toestand van het kanaal te verbeteren; althans, dat de in 1853 begonnen herstellingen niet zijn voortgezet.

Ik heb gebruik gemaakt van de bevoegdheid mij bij art. 219 der Gemeentewet toegekend, en van de kanaalrekening, die thans ter visie ligt, inzage genomen en het alweder bevonden, dat èn in het verslag èn in bovenaangehaald artikel grove onwaarheden zijn opgenomen, daar, blijkens de rekening van 1854, in dat jaar voor uitbaggeren, reparatien aan dijken en bruggen is besteed de som van *f* 648.

Wat nu de bodemsdiepte van het kanaal betreft, waarover èn in het provinciaal verslag èn in gemeld artikel aanmerkingen worden gemaakt, is het zonderling, dat van de 920 schepen, die in 1854 het kanaal hebben bevaren, slechts ééne klagt daarover is ingekomen; doch nog zonderlinger is het, dat heeren Gedeputeerde Staten, in hun verslag van die klagt melding makende, hebben verzuimd daarbij tevens te vermelden, dat de heer hoofdingenieur van den waterstaat bij zijn rapport op de gedane klagt van den aannemer van de Griendt heeft aangemerkt *dat de hindernissen, die zijne vaartuigen in het kanaal hebben ontmoet, niet aan den toestand van het kanaal, maar veeleer aan de ongeschiktheid zijner vaartuigen om soortgelijke kanalen met volle vracht te bevaren moeten worden toegeschreven*, en nog meer bevreemding moet het baren, te zien, dat heeren Gedeputeerde Staten, op het eenzijdig rapport van eenen opzigter van den waterstaat afgaande, iets dergelijks in een algemeen verslag hebben vermeend te moeten opnemen, zonder tevens melding te maken van de tegenspraak, die door het gemeentebestuur tegen dat rapport onder dagteekening van den 5 December (waarvan mij mede ter secretarie welwillend inzage is verleend) aan heeren Gedeputeerde Staten is ingezonden.

Bij het onderzoek, dat door mij is ingesteld, om te weten, hoedanig en op welke wijze de jaarlijksche opneming van het kanaal plaats heeft, is mij almede gebleken, dat die opneming op eene geheel eenzijdige en mogelijk wel op eene eenigzins partijdige wijze plaats heeft, daar zulks alléén geschiedt door eenen opzigter van den waterstaat, gestationeerd te *Helmond*, zonder dat het gemeentebestuur van *Eindhoven*, als eigenaar en belanghebbende, daarbij wordt geroepen of eenig hoofdambtenaar van den waterstaat daarbij tegenwoordig is.

Wanneer er eene schouwvoering over wegen of waterleidingen plaats heeft, moeten de ingelanden worden opgeroepen om in loco tegenwoordig te zijn ten einde hun de gebreken te kunnen aanwijzen: doch hier geschiedt alles eenzijdig en eigendunkelijk, en aan zulke eenzijdige rapporten schijnt meer geloof te worden geschonken dan aan de berigten van gemeentebesturen.

Het ware dus naar mijn bescheiden oordeel zeer wenschelijk, dat de opnemingen en rapporten van de heeren opzigters van den Waterstaat, aan welke ambtenaren volgens mijne zienswijze veel te veel overgelaten en toevertrouwd wordt, zoowel door Gedeputeerde Staten als door de hoofdambtenaren van den waterstaat meer in loco, vooral wanneer zij belangrijke zaken of werken betreffen, werden onderzocht en nagegaan, waardoor welligt in de toekomst het maken van kemels zoude worden voorgekomen, zooals er bij het maken van den rijksweg van *Eindhoven* op *Weert* onder de gemeente *Stratum* nabij *den Burg* en bij het maken van den Provincialen weg van *Eindhoven* op *Arendonk* onder de gemeente Veldhoven ten gelieve of gerieve van eenige personen blijkbaar hebben plaats gehad.

Na alle deze mijne opnemingen en beschouwingen, durf ik ten slotte de houders van actien op het Eindhovensch kanaal de verzekering geven, dat de gelden, die tot daarstelling van het kanaal zijn besteed, *niet*, zooals bij het provinciaal verslag wordt voorgespiegeld, zullen verloren gaan; want hiertoe kan tot waarborg strekken, dat de jaarlijksche rentebetaling, uitloting en aflossing geregeld plaats heeft, dat de acties hier ter stede nog altijd te plaatsen zijn tegen een hoogeren cours dan waaraan soortgelijke Russische effecten aan de beurs verhandeld worden.

Ik durf van uwe onpartijdigheid, mijnheer de Redacteur verwachten, dat gij voor dit artikel wel een plaatsje in uw geacht blad zult willen inruimen.

Een uwer mede geabbonneerden

Publieke Vermakelijkheden.

Kon. Fransche Schouwb., Zaturdag, 15 Sept. 7 ure. LES HUGUENOTS, grand opéra en cinq actes.

Advertentien.

DE ZALF EN PILLEN VAN HOLLOWAY.

een zeer aanbevelenswaardig middel tegen de *roos*, K.... M.... te *Bolsward*, leed sedert vele jaren aan deze ongesteldheid en sedert 9 maanden [illegible]. Hij raadpleegde onderscheidene geneesheeren deswege, doch de ziekte verslimmerde van dag tot dag en bragt eindelijk zijn leven in gevaar. Zijn goede geest echter verliet hem niet; een zijner kennissen bragt hem een groote dosis zalf en pillen van Holloway; hij gebruikte dezelven, en de uitkomst was zoo voldoende, dat hij in twee weken tijds, het gezigt en gehoor weder verkreeg, en twee maanden daarna volmaakt hersteld was.

Door het vermeerderd debiet zijn de prijzen als volgt: Doosjes Pillen à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 6.75, *f* 13.50, *f* 20.50. Potjes Zalf à *f* 0.80, *f* 1.85, *f* 3.00, *f* 7.05, *f* 13.85, *f* 20.95.

Zijn op franco aanvragen à contant te bekomen bij: J. M. VAN RENESSE, te 's Hage; bij B. ADAMA, te Amsterdam; bij L. J. GROOTENDORST, te Utrecht en bij J. STRAATMAN, Hoofd-depôthouder te 's Bosch, alsmede in HOLLOWAY'S Etablissementen te Londen, 244 Strand, en te New-York, 80 Maiden Lane. (923.)

Prijs-Courant der Effecten.

AMSTERDAM, 12 September 1855.

Nederland.	Pct.		Rusland.	Pct.	
Ned. W. Schuld.	2½	63³/₄			
Dito Certificat.	3	76 ¹/₂ ⁵/₈	*Hope* 1798/1816	5	102³/₄
Dito Dito	4	93⁹/₁₆	Dito 1828/1829	5	101⁷/₈ 102
O. I. Leening.	4		Cert. 1831/1833	5	85
Amort. Syndic.	3½		Dito Dito	4½	89
Hand.-Maats.	4½		Dito *Hope*	4	
Belgie.			Dito *Stieglitz*	5	
Certificaten	2½		Dito dito 5e Ser.	4	
D° *Rothschild*	2½	51³/₁₆ ¹/₄	Dito 1854	5	82¹/₂
Frankrijk.			Inschr. Assig.	6	
Obligatiën	3		Certific. dito.	6	59¹/₄
Spanje.			**Polen.**		
Nieuwe	1¼	18¹¹/₁₆ ³/₄	Obligatien	4	
Dito Buitenl.	3	38¹/₄	**Oostenrijk.**		
D° Binnenl. q/m.	3	32⁵/₁₆ ³/₈ ¹/₄			
Bew. Sp. Com.			Metalliek	5	63⁹/₁₆ ⁵/₈
Amort. Schuld.		4⁹/₁₆	Dito bet. Amst.	5	74¹⁵/₁₆ 75
Portugal.			Dito Nation.	5	65⁷/₁₆ ¹/₄ ³/₈
Londen nieuwe.	3	40¹³/₁₆	Dito 1847	2½	32⁷/₁₆ ³/₈
Dito uitgest.	4		Dito 1851/1852	2½	32⁷/₁₆ ³/₈

Louis., bij Hope & C. 5 pct. 100½; Mexic., te Lond. 3 pct. 21; dito Onb. 21; Gren., te Lond. p. s. 100. 2½ pct. 18⅜; Venez. 3¾ pc. 27⅜; Coup. Ecuad. 34½, 36, 36 Ct.

Bij tragen handel sluiten Binnenl. fondsen nagenoeg als gisteren. In Buitenl. effecten was de markt ten gevolge van eenige verkooporders in de hoofdsoorten over het geheel flaauwer, alleen Spaansche toonden eene neiging tot verderen vooruitgang, doch sluiten weder bijna geheel onveranderd.

Gedrukt bij C. H. SUSAN, Jr., te 's Gravenhage.